

Jerzy Gąsowski, Ewa Twarowska

Podebłocie, gm. Trojanów, woj.
siedleckie. Stanowisko 1 - grodzisko

Informator Archeologiczny : badania 17, 171

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PODBŁOCIE, gm. Trojanów
woj. śląskie
Stanowisko 1 - grodzisko

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadzi: prof.dr hab. Jerzy Gąsowski i
mgr Ewa Teatrowska. Finansowane z programu "Wisła".
Trzeci sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne:
VII-VIII, IX-poł. XII.

Badania objęły obszar podgrodzia, bezpośrednio przylegający do wykopów z roku poprzedniego. Przekopano łącznie 228 m² powierzchni wykopów, odkrywając: zagadkowy ciąg konstrukcji sztabowych, 2 ziemianki mieszkalne z piecami, 5 jam, płytką fosę /rów/ oraz 8 słupów. Ponadto odkryte 6 całych naczyń glinianych, kosz z żyta zawierający ok. 5 kg pszenicy oraz skupiska ziarn proso.

Wszystkie elementy układu przestrzennego mają układ równoległy do ciągu konstrukcji wałowych i fos, odkrytych w 1982 roku.

W odległości 4 metrów na południowy zachód od fosy nr 7 znajduje się płytka fosa lub rów, być może służąca jedynie do odprowadzania wody deszczowej. Do fosy tej przylega ciąg zagadkowych konstrukcji sztabowych - na ośi NN-SS - szerokości pierwotnej do 5 metrów, zachowany na ogół na szerokości 3 m. Konstrukcje te zachowane są na poziomie jednej belki i miejscami całkowicie zniszczone. Przypominają one podwaliny akryzylowej konstrukcji wału obronnego, lecz zapewne nią nie są. Na obecnym etapie badań nie można jeszcze wyjaśnić znaczenia tej konstrukcji.

W ciągu tej konstrukcji wkopane jest ziemianka mieszkalna, jeszcze w całości niewyeksplorowana, głębokości ok 70 cm, szerokości 3,6 m /długość jeszcze nieznana/. We wschodnim narożniku ziemianki znajdował się piec gliniano-kamienny, w planie prostokątny.

W odległości 9 m na południowy zachód od ciągu konstrukcji sztabowej odkryto i w większej części wyeksplorowano, dużą ziemiankę, długości ok 6,0 m, szerokości powyżej 4,5 m i głębokości 1,4 m /nieukończona eksploracja/. W narożniku północno-wschodnim występował kopułkowy piec gliniany na podstawie z kolistego bruku kamiennego. Piec ten nie został jeszcze wyeksplorowany. W tymże północno-wschodnim narożniku ziemianki znajdowały się na dwóch głębokościach, w tym samym planie, ofiary zakładzinowe w postaci osaszek kościelnych, obłożonych kamieniami. Wiąza się one z dwoma kolejnymi etapami użytkowania ziemianki.

Charakterystycznym zjawiskiem w roku 1983 było bardzo płytkie występowanie pod powierzchnią ziemi większości opisanych tu konstrukcji.

Zabytki ceramiczne z zespołów badanych mieszczą się chronologicznie od IX do połowy XII wieku n.e.

Materiały i dokumentacja znajdują się w IAUW.

Badania będą kontynuowane.

POZNAŃ - Stare Miasto
ul. Szewska 5/6
ul. Dominikańska 9

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Zbigniew Karolczak. Finansowali WKZ i Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Trzeci sezon badań. Osadnictwo z okresu halcztackiego /kultura Łużycka/, osada wczesnośredniowieczna /XII/XIII - 1 poł. XIII w./, miasto lokacyjne, kwartał północno-wschodni /średniowieczne, czasy nowożytne/.

Badania archeologiczne o charakterze ratowniczym były kontynuacją poprzednich, prowadzonych w związku z postępującymi na tym terenie pracami ziemno-budowlanymi. Nadzorem objęto drugi wykop, odskanując oraz eksplorując wyrobki profilowe. Wyróżniono w sumie 18 uwartwisk wiążących się z użytkowaniem tego terenu począwszy od okresu halcztackiego poprzez średniowiecze po czasy współczesne.

W wyniku przeprowadzonych badań ustalono, że: